

1937-04-22

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Det vides ikke, hvad Svensson-Sagen gik ud på.

Sechendorf kendes ikke.

Sender's location:

Lindøgaard pr. Dræby St.

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens bagside

Recipient's location:

Bakkevej 8 Hareskov St.

Recipient info (Transcript, Inscription, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens forside

Mentioned people:

Thora Branner

Adam Goldschmidt

Brita Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Adolph Hitler

James Jeans

Hans Kaalund

George Lansbury

Adolph Larsen

Peter Munch

Axel Müller

Ellen Sawyer

Janna Schou

Hempel Syberg

Erik Warberg Larsen

Mary Warberg Larsen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0619

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

26. April 1937

(om Tinges Giftermål med Mary)

Fru A. Warberg Müller

Bakkevej No 8

Hareskov St.

" 14 nov. 06

" 18 febr. 06.

læst 22 sept.-05. (solskin)

[Håndskrevet på kuvertens bagside:]

JWarberg Larsen

Lindøgd. Dræby St. Fyen

[I brevet:]

d. 22nde Aprl. 1937.

Kæreste lille Dis!

Det er ikke til at fatte, at vi snart har din Fødselsdag, vi plejer dog ikke ligefrem at have Vintervejr paa den Tid. Det var rigtignok noget andet, da jeg en Gang i Erikshaabs-Tiderne laa ude i Tveds Have og skrev Fødselsdagsbrev til dig under grønne Bøgegrene! Men hvad enten Vejret er saadan el. sådan, saa er det altsaa din Fødselsdag om faa Dage, jeg har allerede i nogen Tid gaaet med Fødselsdagstanker om dig! Til Lykke! Til Dagen og Aaret! En festlig Dag og et godt og lykkeligt Aar – saa fri for Bekymringer, som vi arme Mennesker nu kan haabe paa at opnaa. Et og andet har taarnet sig op om dig i de senere Aar – Tutte – daarlig Helbred, (hvilket i mine Øjne betyder meget) og saa det daglige med det usikre Forhold mellem Axel og Nus – gid alt det maa bedres søde Dis og gid du maa vinde Britta, saa du ikke skal faa din kære gode Adam paa Afstand, ligesom Sjums. Jeg tænkte jo en Del over den Ytring, at du var en Dame, som Sjums kendte og gøs jo ved det. Kedeligt at hun kunde sige det; men selv om hun – maaske af en Slags Stædighed – ikke vil betragte dig som de ["de" overstreget] sin Moder, saa kan der jo existere varme og stærke Forhold mellem en ung og en ældre, og hvis du bygger paa det og yder hende og hendes Familie Godhed og Venskab – skulde der saa ikke paa det Grundlag kunne udvikle sig et Forhold mellem dig og hende, som du kan faa Glæde af? Men de Tanker har du vel selv forlængst tænkt.

Tak for dit lange Brev og for det tilsendte – jeg skal senere komme tilbage til det, naar jeg i Morgen – Helligdag – maaske faar lidt mere Ro; i Øjeblikket burde jeg egentlig være ved mit Arbejde, og det giver ikke Ro i Sindet. Men jeg kan fortælle dig om vor store, glædelige Begivenhed her,

at Tinge og Mary alligevel gifter sig – og allerede Pinselørdag hvis de da faar Papirerne i Orden inden den Tid. Tinge rejste pludselig til Kbh. – hvor hun jo er Sygeplejerske – og da han jo [”jo” overstreget] kun vilde blive borte en Dags Tid el. to, var det jo tydeligt, at det var Ærinde han havde i Staden, og ikke svært at regne ud hvilket. Jeg føler mig overbevist om, at det fra hans Side er et Fornuftgiftermaal - - forstaar du, her trænges til et ungt Element i Huset og han kan heller ikke vedblive at leve i enlig Stand, han hører jo ikke til dem, der kan dyrke Udenomsforbindelser. Det lyder grimt kynisk, men er der egentlig noget at sige til det; han ved, at han gør alle en Glæde med det, først og fremmest Mary - - å, men jeg burde ikke sidde og fæste noget saa intimt til Papiret og det er jo ogsaa kun mine egne Betragtninger; Tinge har før talt fortroligt med mig om sine Forhold, men ikke nu om dette sidste. Lad os haabe, Dis, at det bliver til Lykke og Gavn for de unge. For mig er det jo en Himmels Naadegave; og Mary og jeg elsker hinanden – hun kaldte mig jo en Gang ”Verdens elskeligste Svigermoder”; det var en Gang i deres første 2.

Forlovelsestid, at en eller anden spurgte hende, hvor hun turde indlade sig paa at gaa i Hus sammen med sin Svigermoder, at Mary dertil svarede ”Jo, for jeg har verdens dejligste [”dejligste” overstreget] elskeligste Svigermoder! Gud give, at hun kan blive ved at have den Mening! Jeg skrev straks til hende og fik et ovenud lykosaligt Svar – ja ja, den Lykke, hun føler i Øjeblikket, den har hun da, det lille kære Menneske. Jeg vil sætte alt ind paa, at hun skal faa det godt og haaber paa, at Tinge vil gøre det samme. Agraren og hun skal sagtens trives; jeg tror, jeg tør attestere, at han vil blive en elskværdig Svigerfader. Det var en stor Begivenhed ikke? Jeg gaar svanger med en Sang eller rettere to; en lidt lystig til Tinge, Mel: Tingelingelater – og en noget finere i det til Mary, Mel: Solen synker nok saa smukt. Jeg haaber der bliver Brug for dem; et Gilde skal Mary nu have, selv om det ikke bliver paa selve Dagen; jeg har endnu ikke talt med hendes Forældre, kan jo saa vanskeligt komme til Kjertem. haaber de kører herop, de har jo Bil. Mary kommer hjem til Maj. Nu op til Daad – vi ”ses” senere

St. Bededag. Alt for lang Tid har mit Husarbejde taget mig i Dag – Eftermiddagen er svunden ind til et Par Timer og jeg skulde tage meget Fejl, om ikke et eller andet vil komme og forstyrre mig. – Lad mig nu gaa til min anden store Begivenhed: vi har haft Besøg af Tutte; d. 12te April var det jo 100 Aar siden O. Syberg blev født og hun vilde i den Anl. gæste Heden Kirkegaard paa Dagen; Elle fik nu Broderparten af Besøget – du ved nok, at hvem der har meget, ham skal mere gives – jeg tænker paa

Elles rigelige Adgang til at se sine Medmennesker, Rejser t. Khhv, Besøg hos Tutte i Hillerød og en kolosal Omgang i Kjerteminde – men der kan man se, Bibelens Ord staar dog immer til troendes! Tutte var vældig sød og vi havde det dejligt sammen fra Torsdag Eft. til Lørdag Formiddag. Hun har altid Held med sig m. Hensyn til Agr. og det pynter jo unægtelig paa et Besøg. Vi drøfter mange Ting, ogsaa en hel Del Antroposofi; det bestod jo mest i at jeg spurgte og hun fortalte, mens jeg af og til indskød, at det var mig umuligt at kapere det; men det er jo helt morsomt og Tutte tager mig da heller ikke min Skepticisme ilde op, men ler bare lidt ad mig. Her skete ikke andet, end at vi sad og snakkede, Byger og Tutes Mangel paa Gaaud-Fodtøj udelukker Ture. Vi talte ikke om dig – vi undgik vist begge to for ikke at komme ind paa Svensson-Sagen [”Sagen” indsat over linjen], som jeg nødig hører Tutte udtale sig om. Maaske er det ogsaa traadt i Baggrunden efterhaanden? Jeg viste hende selvfølgelig ikke dit Hørespil – det maa tilkomme dig selv at vise hende det.

Tak fordi du sendte mig det; du har selvfølgelig Ret i, at jeg umuligt kan goutere det som det vil kunne gouteres af en, der har samme Indstilling, som du; men lige saa selvfølgelig kan jeg se og glæde mig over det smukke i det og de gode Vers

3

Det morer mig at genfinde Rytmen i fra [”fra” indsat over linjen] vor Barndoms beundrede henrivende Vers af Kaalund, som jeg for Resten halvejs har glemt: Mor, Mor, ingen kan lide os – se, se Hunden vil bide os – ak, ak Drengen vil ride os, sønder og sammen hver evige en. Og saa kommer Andemors beroligende Svar. Du kalder det et Hørespil; vil det sige at det er tænkt at komme i Radioen? Jeg troede kun de havde Halløj-Ting der, og dit smukke Stykke skulde dog nødig gaa i Traad med ”Familien Hansen” og andre Vittighedsnumre. Du skrev lidt om – mulig England: men oversatte Vers er jo næsten altid umulige. Var ikke snarere Vidar den Plads, hvor det bedst vilde komme til sin Ret? og blive læst af forstaaende Mennesker? Tak fordi du sendte mig Manses aabne Brev. Jo, det var udmærket. De stakkels Tyskere som har klare Øjne nok til at se det bestialske; hvor maa de lide! Vi behøver blot at tænke paa, hvis det gik [”gik” indsat over linjen] her i Dammen (utænkeligt selv.) og det var os, som skulde leve borte fra Land og Hjemstavn og derfra følge vore danske Landsmænds Fornedrelse. – Har de virkelig ikke neglet Dr. Sechendorfs Formue? Jeg kan næppe tro andet; saa er de i hvert Fald knap saa slemme, som jeg saa dem an for. Maa jeg vente med at sende Vidar Hefte som [”som” overstreget] til jeg kan faa en stor Konvolut: Vi skal jo til Kjerteminde for at erholde en saadan.

Mel. Tingelingel.
Tinge vaagned' op en Morgen
Af det hele led og ked
"Muttersene her paa Borgen"
(Gamle tæller ikke med)
Persvend, nej fy for Pokker
er der ingen Mening i
Ægtestand, hvor sødt det lokker
op til Daad og ud at fri
Ind til Staden fluks han hastede'
bankede paa Marys Dør.

Al Generthed bort han kasted'
"sig mig om du vil og tør
komme med mig til vor Rønne
blive der min Ægteviv
jeg kan ikke gaa og drøne (!)
Enlig Stand er Hundeliv"
Mary hun fik ondt af Staklen,
sig bestemte i en Fart
Gav sit Jaord ["Ja-Ord" indsat under linjen] uden Vaklen
Klar til Bryllup det er snart
Nu vi tror at alt ret makker
Kø'r og Heste trives vil
Muligvis en Avlskarl vakker
I ad Aare lægger til
Og vi svinger højt vor Fane
ønsker at det godt vil gaa
Heldet følge Jeres Bane
Lykke til – og saa kil paa!

Lørdag Morgen Desværre maa Brevet jo allerede af Sted i Dag, da vi jo ikke kan afsende Breve om Lørdagen.

Nu skrev jeg saa den lille Vise, som det maaske kan more dig at se; den er jo noget tynd, men hvad hvis Stemningen er god, kan meget glide. Hvor det glæder mig for Axel, at han nu har lidt (el. meget) bedre Forhold paa sit Kontor; det har jo uendelig meget at sige, naar han tilbringer saa mange Timer af sit Liv paa saadan et muggent Kontor. – Jeg læste nu dit Brev igennem igen. Hvor er der meget meningsløst i den Nazi-Regering. De vil med Vold og Magt af med Jøderne, men naar Dr. Sechendorfs

Broder vil emigrere, kan han mulig ikke komme derfra. Det lyder meningsløst. Tror du ikke, det hænger saadan sammen, at han ikke kan faa sine Penge ud af Landet og derfor er afskaaret derfra? - For Resten havde jeg en svag Fornem

4.

melse af, at Regeringen var begyndt at blive lidt mere normal (jvf. Landsbury´s Besøg hos Hitler) men maaske de er for dumme til at tage ved Lære af Landets Tilstand; de bliver vist mere og mere forarmede fordi alt skal gaa til den forbandede Oprustning – hvilket atter vil sige Storkapitalen. – Lad os haabe Tyskerne kan faa lavet Omvæltning uden Borgerkrig; de har dog før lavet en saadan – i Slutningen af Verdenskrigen – uden at der blev udgydt en Blodsdraabe; men selvf. er jo de to Situationer meget forskellige. Lad os haabe det bedste for det stakkels tyske Folk.

Du skriver at vi faar ikke Verdensfred, før hvert enkelt Menneske bliver bedre – altsaa fredelig indstillet; nej, det er sikkert rigtig nok, men det er jo ogsaa det Fredsvennerne arbejder så hardt med. Man har jo Slagordet "Sindenes Afrustning" og Dr. Muncks ["c" i ordet overstreget] Tale i Geneve for nogle Maaneder siden – husker du nok – var jo det selvsamme som du siger. Jeg har saa tit kørt frem med den Betragtning "Du og jeg og mange med os er Fredsvenner, og naar vi er det og saa er ["er" indsat over linjen] helt opfyldt af den Indstilling, at end ikke vor pekuniære Fordel vilde kunne rokke denne Indstilling - saa ligger det indenfor Mulighedernes Grænse, at alle kunde blive Fredsvenner og saa – voilà – Verdensfreden!" Der gøres jo et kolosalt Arbejde Verden over paa denne "moralske Afrustning" og selv om vi intet ved om Udfaldet er det dog en god Fornemmelse at være med i det Arbejde. For mit Vedkommende blev det Slut, da jeg kom her til Lindøgaard, men har dog viet Arbejdet en Del af mine Kræfter før den Tid; endog holdt Foredrag. - - - - -

Verdensanskuelse – nej, jeg har ingen! For noget negativt er jo nu en Gang ikke noget positivt. Jeg har ikke megen Intelligens – det skal Guderne vide, men den Smule jeg har, synes jeg, fortæller mig, at det er ufatteligt – det er vel alle enige om ["enige om" indsat over linjen] selv Videnskabens Dyrkere, som du synes at have et Horn i Siden paa; at alle rettænkende Mennesker maa forkaste, at Kemikerne laver Giftgassen er jo indlysende, men de er jo ogsaa kun Mennesker og de ["de" indsat over linjen] sætter sig derved i Klasse med alle de mange, der paa anden Maade fremmer og ophjælper Krigene. Men selve det at Mennesker vil udgranske Naturens Hemmeligheder og gøre sig til Herre over Stoffet kan jeg ikke med min bedste Mening se noget forkert i, og hvor ved du noget om

Videnskabsmændenes Indstilling overfor Tilværelsens Gaader? Kender du James Jeans Bøger? Astronomi i nogenlunde populær Form – dog for en stor Del over min ringe Fatteevne; den, jeg har, hedder "Universet" og efter denne lange tykke Bogs Udredelse om Stjærner og Æter, rent videnskabeligt selvfølgelig, skriver han i Slutningen, hvor han taler om Stoffets Tilblivelse disse Ord: " For at faa en konkret Forestilling om en saadan Skabelse kunde vi tænke os, at Guds Finger satte Æteren i Svingninger og dermed gav Anledning til Skabelsen". En saadan Guds Finger maa vel alle tænkende Mennesker mene existerer – det der skiller din Opfattelse fra min er blot det, at du tror – nej ved - at du ved Besked med Fingerens Indehaver, mens jeg mener, at vi Mennesker ikke kan have det allerfjerneste Begreb om den Kraft, Gud

5.

Skaberen eller hvad Navn vi nu vil give det store – ufattelige -. Alle de mange mange Religioner er Udslag af Menneskers Trang til Viden om den Ting – el. lad mig sige Gud – og de er jo saa i Regelen ogsaa "blevet kult ["kult" overstreget] moralske Faktorer ["], hvilket jo i høj Grad har berettiget deres Existens og er bleven til Velsignelse for Menneskeheden. Og det være da uendeligt langt fra mig at forsøge at rokke ved Menneskers religiøse Overbevisninger. Hvad der ikke mindst har oprørt mig ved russisk og tysk Diktatur er deres Arbejden paa at fratage Folkene deres Religion; de tager Brødet fra dem, men deres Trøst - Religionen – kunde de mintro dog gærne lade dem beholde, hvis den styrker dem i Tilværelsens Lidelser, og det er der jo ingen Tvivl om, at den gør. – Kan det kaldes at have en Livsopfattelse, jeg mener nej.

Der er for Resten en lille Ting i dit Brev, jeg maa skrive lidt om; du skriver: "Du er Fredsven, men ogsaa Ven af en Videnskab, som bl.a. laver Giftgas - - " Nej søde Dis, det er for overfladisk en Betragtning; for hvem mener dog at Videnskaben er ufejlbarlig? At jeg man ["jeg" overstreget; "man" indsat over linjen] skal knæle for den og sige Ja og Tak for alt, hvad den laver? Man skal da ikke fordømme al Videnskaben, fordi den fejler paa visse Punkter. Det kan for Resten godt være, at Videnskabsmænd ikke tænker paa Mennesker, at de i ualmindelig Grad opsluges af deres Arbejde, men saa maa Mennesker jo om hvad af de videnskabelige Resultater de vil udnytte og hvordan de vil udnytte den - - og det gør de altså nederdrægtig skidt paa Gassernes Omraader. Men maa vel lidt opvejes ved den medicinske Videnskabs Virksomhed; hvis den finder ud af noget, som kan hjælpe mig af med min Gigt er det dog et Plus, hvor det andet er et Minus!

Tror du ikke, du kan give mig Ret i nogle af disse Betragtninger? Og kan du ikke det gør det da heller slet ingen Ting; vi holder jo ikke af hinanden hverken for vores Tros eller Ikke-Tros eller vore Egenskabers Skyld, men fordi der er Sympati imellem os og er de gode Søstre og Venner som vi altid har været og som vi vil vedblive at være til "Løbet" bliver Slut. Nu maa Brevet ogsaa snart være Slut; nu vinker Pandekagerne – de desværre endnu uskabte Pandekager – efter mig.

Senere. Tænk nu kom Posten længe før sin Tid, nu venter han mens jeg faar dette lukket

Tusinde af alt muligt –

Din Junge

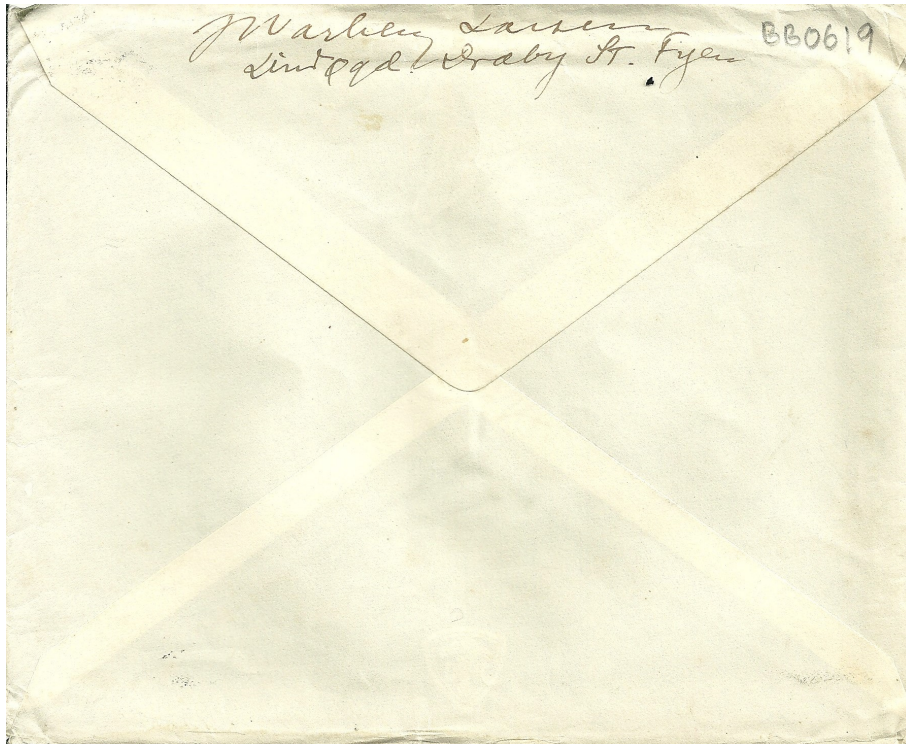
KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

5.22nd April. 1837.

Kjæreste lille Lis!

det er ikke vil at falde, at vi snart har din Fødsel dag,
vi plejer dog ikke ligefrem at have Vinde veje paa
den Tid. Det var rigtignok noget andet, da jeg en Gang
i Ørikshaabs-Tidene laa inde i Tveds Slave og
skrev Fødsel dags-brev til dig under grønne Bøge-
grene! Men hvad enden Vejret er saadan et sãdan
saa er det allsaa din Fødsel dag om paa Dage,
jog har allerede i nogen Tid gaaet med Fødsel dags-
tanke om dig! Til Lykke! vil Dagen og Aaret!
En festlig Dag og et godt og lykkeligt Aar - saa fri for
Bekymringer, som vi arme Mennesker nu kan
haabe paa at opnaa. Et og andet har taarnet
sig op om dig i de senere Aar - Trille - daarlig Hel-
bred, (hvilket i mine Øjne lødde meget) og saa
det da lige med det usikre Forhold mellem Axel
og Nils - gik alt det saa bedre, sãde Lis og vid
du saa endelig Britta, saa du ikke skal paa din
kære gode Adam paa Aftant, ligesom Sjovus. Jeg tænkte
jog en del over den Ytring, at det var en Sance,
saa Sjovus brødte og gik jo vid det. Redeligt at
hãm kunde sige det, men selv om hãm - maaske
af en Slags Stãdighed - ikke vil betragte dig som den
Madde, saa kan der jo existerer varme og stidke For-
hold imellem en ung og en ældre, og hvis du bygge
paa det og yder hende og hendes Familie Gøthed og
Venkãb - skulde den saa ikke paa det Grundlag
kunne udvikle sig et Forhold mellem dig og hende, som
du kan paa Gledde af? Men de Tanke har du vel selv
forlængst tænkt.

BB0619

Tak for det lange Brev og for det tilsludte - J
skal senere komme tilbage til det, naar J i
Morgen - Helldag - maaske faar lidt mere Ro; i Øi-
blikket burde J egentlig være med mit Brev, og
det giver ikke Ro i Sindet. Men J kan fortælle
dig om vor store, glædelige Begivenhed her, at Tine
og Mary alligevel giftte sig - og alle i Pinsedag
hvis de da faar Papirene i Orden inden den 1. i.
Tine rejste pludselig til Köln - hvor hun jo er
plejerske - og da hun jo kun vil blive borte en
Få et. to, naar det jo tydeligt, at det var Orinde
hans brude i Baden, og ikke vordt at rejse til
hvilket. J føler mig meget an, at det fra
hans Side er et fornuftigt giftemaal - forstaa
du, her trænger til et tungt Element i Huset og
hans kan heller ikke vedblive at leve i enlig
Skant, han hører jo ikke til dem, der kan dykke
Udenomsforbindelse. Det lyder grimt og mist,
men er der egentlig noget at sige til det; han vil,
at han gir alle en Glæde med det, først og fremmest
Mary - - a, men J burde ikke sige og faste noget
saa iustind til Papiret og det er jo ogsaa kun
mine egne Betragtninger; Tine har fortalt for-
trøst med mig om sine Fortællt, men ikke om
om dette sidste. Det er haardt, hvis, at det bliver
til dykke og Gavn for de unge. For mig er det jo
en Himmelens Naadegave; og Mary og J elsker
hinanden - hun kalder mig jo en Gavn, Verdens
elskeligste Svigermøder; det var en Gavn, ides første

21

Fortællers dit, at en eller anden sprangt hende, hvor
himm dog turde indlade sig paa at gaa i sin samme
med sin Prigermøder, at Mary dertil svarede „jo,
for jeg har Verdens deeligste, elskeligste Prigermøder!
End giv, himm kan blive net at have den Mening!
Jeg skrev straks til hende og fik et ontent lykkelig
Svar - ja ja, den dykke, himm føler i Øjeblikket, den
har himm da, det lille kære Menneske. Jeg vil sætte
ald int paa, at himm skal paa det godt og haabe
paa, at Ting vil gøre det samme. Agt om og himm skal
sagten trives; jeg tror, jeg tror altsæder, at han vil blive
en elskværdig Prigerfader. Det var en stor Begivenhed
ikke? Jeg gaa svarede med en Lang eller rettere to;
en lidt høstlig til Ting, Mel: Tinglingelater - og en noget
finere i det til Mary, Mel: Selen Synker nok saa
smukt. Jeg haaber de bliver Brug for dem; et Lille
skal Mary nu have, sel om det ikke bliver paa
selue Stager; jeg har endda ikke talt med hende
Prædic, kan jeg saa varskeligt komme til Hjem
haaber de kære heds, de har jo Bil. Mary kommer
hjem til Maj. Nu g. til Naad - vi se senere
P. Reddag. All for lang Tid har mit sin varem høst Maj
i Bay - Eftermiddagen er svunden ind til et Par Timer
og jeg skulde tage noget fejl, om ikke et eller andet
vil komme og forstyrre mig. - Det mig nu gaa til min
anden store Begivenhed; vi har haft Besøg af Trok,
d. 12^e April var det jo 100 Aar siden B. Sjösten blev født
og himm sidder i den Aul. ganske Heden Virkegaard

BB 0619

paa Bayen; alle fik nu Broderparten af Besøget -
du ved nok, at hvem der har søgt, hvem skal
mere gives - j tænker paa alles rigelige Adgang til
at se sine Medlemmer, Peeper L. Ration, Besøg
hos Tutte i Hillerød og en kolossal Omgang i Kjøbenhavn -
- men der kan man se, Bibelenes Art staa dog imellem
til Frøendes! Tutte var veldig bitt og vi havde det
dejligt sammen fra Torsdag Eft. til Lørdag Formiddag.
Steen har altid steld med sig om Henrys til Ap. og det
pynter jo unægtelig paa et Besøg. Vi drøftede mange
Ting ogsaa en hel del Antropologi; det lød jo mest i
at j Spurgte og hørte fortælle, men j at og til ind-
skød, at det var mig umuligt at kære det,
men det er jo helt morsomt og Tutte tog mig da
heller ikke min Skepticisme ildt op, men lærte han det
at mig. Her skete ikke andet, end at vi sat og snak-
kede, Bygges og Tuttes Mangel paa Gasret-Potter;
udelukkede Ture. Vi talte ikke nu dig - vi undgik
vist begge for ikke at komme ind paa ^{Frøen} Succession
som j vædi hørte Tutte redtale sig om. Maaske
er det ogsaa traadt i Baggrunden efterhaanden.
J viste hende selvfølgelig ikke det Hørespil - det
maa tilkomme dig selv at vise hende det.
Tak fordi du sendte mig det; du har selvfølgelig
Ret i, at j jo umulig kan gætte det som det vil
komme gætte af en, der har samme Indskid-
ning som du, men lige saa selvfølgelig kan j se
og glæde mig over det smukke i det og de gode Vers

Det varer mig at genfinde Rytmen i vor Barne-
 doms beundred heurivende Vers af Raalteus,
 som j for Reten kalder sig har glemt: Ma, Ma,
 ingen kan lide os - se, se Hunden vil bid os - ak, ak
 Drengen vil rid os, Lunden og sammen lever enge en.
 Og saa kommer Andemors heralysed Paar.
 Du kalder det et Hoespil; vi del sig at det er
 skulet at komme i Radiaen? J track kin
 de haude Halløj-Ting der, og dit smukke
 Stykke skulde dog nok gaa i Traat med
 "Familien Hansen" og andre Villighedsmure.
 Du skrev lidt om - smul; Englaed; men oversatte
 Vers er j næsten allet umuulge. Var ikke smure
 Vidar den Plad, hvor det bedst vilde kunne
 vil sin Ret? og blive last af fortaende Menne-
 sker? Tak fordi du sendte mig Manns rabe
 Brev. Jo, det var udmærket, de stakkels Tybke
 som har klare Pjnc nok vil at se alt det besti-
 aloke; hvor smaa de lide! Vi behøver blot at
 tænke paa, hvis det ^{gik} saadan vil bli i Danmark.
 (utænkeligt seluf.) og det var os, som skulde leve
 borte fra Land og Hjemstavn og derfor følge vor
 Landsmands Fornedrelse. - Har de virkelig ikke
 neglet Dr. Sechen doops Fornue? j kan rappede
 to andet; saa er de i hvert Fac knap so ~~ikke~~
 me, som jg saa dem an for. Man j mente med
 at sende Vidar Hestet som vil j kan paa en stor
 Konvallet? Vi skal j vil Kjulemied for at er-
 holde en saadan.

Mel. Tringlingl.

Ting vaagnet. Og en Morgen
af det lille Løt og det
"Mullerstræ her paa Borgen"
(Saml. kaldes ikke med)

Plebesvend, nej nej for Pakker
er der ingen Menneske i
Agerlandet - hvor lidt det lakke
Op til Saat og ned ad fri

Ind til Staden flukes han løstet,
høntet paa Mary. Det
Al. Generelt kost han vædet.
"Og mig an den vil og for

komme med mig til vor Rønne
Alene der min Ageris
Og kan ikke gaa og drøne (!)
"Og, Skand og Stådelis"

Mary, him fik mit af Staklen,
si: Næsten i en Fast
Gds vil fjord uden Væden
Klar de Bygler, det er svar

Mi vi tror at alt ret make
Kb'r og Skole trinns vil
Muld, is en Aulskare vakker
I at Aare lagge til

Og vi svinger lidt vor Fane
Frsker at det godt vil gaa
Sædet følge flers Børne
dykke til - og saa vil paa!

men naar Dr. Teckenborfs Børne vil emigrere, kan han
munt; ikke komme derfra. Det byder mening lort.
For den ikke, det harer saadan sammen, at han
ikke kan paa sine. Pengs ud af landet og derfor er
afskaret derfra? - For Resten havde j' en svag fornem-

drick, Morgen der vider ma
Brevet j' allest af Løt
i Løt, da vi j' ikke kan af-
sende Brev an Tindagen

Mi skre j' saa den lille
Vise, som det maaske kom
omre dig at se, den er jo
noget tynd, men hvad
luis Hemninge er god,
kan meget glide.

Senor det dog glade
mig for Lovel, at han vil
kan lidt (el. meget) bede

Formact paa sit Koudor, det
kan jo uendel; meget at
sig, naar han helingse er
mang Sinner af sit hio
paa saadan et muggent
Koudor. - J' best vi
dit Brev igennemmen igen.

Stor er den meget me-
ning lort i den Nazi-Be-
gering, de vil med Vaet og
Magt af med j' dorne,

men naar Dr. Teckenborfs Børne vil emigrere, kan han
munt; ikke komme derfra. Det byder mening lort.
For den ikke, det harer saadan sammen, at han
ikke kan paa sine. Pengs ud af landet og derfor er
afskaret derfra? - For Resten havde j' en svag fornem-

4.

mellem af, at Regeringen var begyndt at blive lidt mere normal (jvf. Landshery's Besøg hos Kille) men maaske de er for dumme til at tage det Lære af Landets Tilstand; de vilene vist mere og mere forarmet fordi alt skal gaa til den forbandte Opveestring - hvilket ikke vil sige Storkapitalen. - det er haabe Topkeme kan gaa langt Uundværing uden Borgerkrig; de har dog for langt en saadan - i Retsningen af Verdenskrigen - uden at der bliver blev udgydt en Blotdræase; men selvf. er jo de to Situationen meget forskellige. Det er haabe det bedste for det stakkels tyske Folk.

Den skriver at vi paa ikke Verdensfred, for hvem enkelt Menneske blive bedre - altsaa fredelig, indstillet; nej, det er rigtigt rigtig nok, men det er jo ogsaa det Fredmenneske arbejder så langt med. Man har jo Plagordet "Lindernes Afskrivning" og Dr. Munkes Tale i Geneve for nogle Maanedes siden - husker du nok - var jo det hele sammen som de siger. Jeg har saa lidt hørt frem med den Betragtning "Du og jo og mange med os er Fredmenneske, og naar vi er det og saa helt opfyldt af den Trodsstilling, at intet ikke vor personlige Fordel vilde kunne række denne Trodsstilling - saa ligge det i den for Nærliggende. Grunde, at alle kunde blive Fredmenneske og saa - voila - Verdensfred." Den giver jo et fuldstændt Arbejde Verden over paa denne "moraliske Afskrivning" og selv om vi indet vel om Udfaldet er det dog en god Formenuelse at være med i det Arbejde. For mit Vedkommende bliver det

5.

Skaberen eller hvad navn vi vil give det
store-ufattelige. Alle de mange mange Religioner
er Udslag af Menneskers Færd, vil Videm om den
Ting - el. lat mig sige Guds - og de er jo saa i Regelen
ogsaa blevet ~~blev~~ moralske Faktorer, hvilket
jo i sig selv har berettiget deres Eksistens og er
bleven vil Velgjættelse for Menneskeheden. Og det
være da uendelig langt fra mig at forsige at rokke
ved Menneskers religiøse Kulturerisninge. Hvis
den ikke mindst har opført mig, ved mig selv
og syge Skikkelser er deres Arbejden paa at for-
tage Falkene deres Religion, de tage Beddel fra
dem, men deres Trist-Religioner - kunde de
mindre dog, gæmme lade dem behaede, hvis den
styrke dem i Tilværelsens Lidelse, og det er det
jo ingen Trist om at den gør. - Kan dette kaldes
at have en divs opfattelse, ja mener nej.

Der er for Resten en lille Ting i det Brev, ja maa skrive
litt om; du skriver: "Du er Fredløs, men ogsaa Du
af en Videnskabs, som bl. a. lavede Giftgas -"
Nej sidst til, det er for uretfladisk en Betragtning;
for hvem mener dog at Videnskaben er uretfladisk?
harlig? at ^{man} skal knale for den og sige ja og Tak
for alt, hvad den laver? Man skal da ikke for-
dømme al Videnskaben, fordi den fejler paa
visse Punkter. Det kan for Resten godt være, at Videns-
skabsmand ikke tænker paa Mennesket, at de
i ualmindelig Gæst opsluges af deres Arbejde,
men saa maa Mennesket jo om hvad det

BB0619

de videnskabelige Resultater, de vil udnytte og
hvordan de vil udnytte dem — og det gør de altså
vederdrægtig skidt paa Gassenes Omraader.
Men man vel lidt spørges ved den medicinske
Videnskabs Virksomhet; hvis den finder ud af
noget, som kan hjælpe mig af med min Gigt
er det dog et Plus, hvor det andet er et Minus!

Tror du ikke, du kan give mig Ret i nogle
af disse Betragtninger? Og kan du ikke det
gør det da heller slet ingen Ting; vi holder jo
ikke af hinanden hverken for vores Tras
eller Ikke-Tras eller vore Egenskaber Skyld,
men fordi der er Sympati imellem os og
er de gode Søsre og Venner som vi altid har været
og som vi vil vedblive at være vil, så læt til
Slut. — Nu maa Brevet snart og paa snart
nu til Slut, nu vinke Pandekagen — de des-
værre endnu uskalle Pandekagen — efter mig.

Senere. Tank mig kom Posten længe
før om Tid, nu venten kan
mens og paa dette Løkke.

Tvært af alt muligt

din paa